

men indeholder en henvisning til dansk rets almindelige erstatningsregler. Med lovbestemmelsen fremhæves dog det erstatningsansvar, der påhviler stiftere og medlemmer af et kapital-selskabs ledelse.

Ansvar et knytter sig til udførelsen af de omfattede personers hverv, og efter retspraksis kan ansvaret for uforvarlig ledelse derfor også påhvile andre end de registrerede medlemmer af ledelsen, f.eks. kapitalejere eller kreditorer, såfremt de har udøvet ledelse på en ansvarspådragende måde. Da ledelsen primært tilkommer medlemmerne af den formelle ledelse, vil der efter retspraksis skulle meget til, før en person, der ikke er medlem af ledelsen, kan gøres ansvarlig efter denne bestemmelse. Den interesse, som større kapitalejere eller kreditorer udviser for et selskabs ledelse, kan således ikke i sig selv medføre ansvar, idet dette vil forudsætte en egentlig involvering i ledelsen eller en direkte påvirkning af ledelsen.

Bestemmelsen omfatter de nævnte personers ansvar over for kapital-selskabet for den lidte skade. Den almindelige regel om stifternes ansvar for skade, som de under udførelsen af deres hverv forsætligt eller uagtsomt har påført selskabet, omfatter også stifternes særlige ansvar for rigtig værdiansættelse af de formueværdier eller den bestående virksomhed, som overtages af det nystiftede selskab. Det foreslås dog her, at den vigtige regel om stifternes ansvar stadig omtales udtrykkeligt navnlig af forebyggende grunde.

Det samme gælder, når de nævnte personer har tilføjet kapitalejere, selskabets kreditorer eller andre tredjemand skade, jf. bestemmelsens 3. pkt.

Likvidatorer omfattes også af bestemmelserne i § 376, jf. § 219, stk. 1, hvorefter de om bestyrelsen givne regler finder anvendelse på likvidatorer.

Det fremgår af *stk. 2*, at *stk. 1* finder tilsvarende anvendelse med hensyn til erstatningspligt for vurderingsmænd, revisorer, aktiebogsførere og granskningsmænd. Bestemmelsen er en videreførelse af de gældende regler i aktieselskabslovens § 141, stk. 1, og anpartsselskabslovens § 80 b, stk. 1.

Der henvises i *stk. 2* til *stk. 1*, hvilket medfører, at de i *stk. 2* omhandlede personer er ansvarlige for skade, som de under udførelsen af deres hverv forsætligt eller uagtsomt har tilføjet selskabet eller dets kapitalejere eller kreditorer. Ved afgørelsen af, om der er grundlag for et erstatningsansvar mod selskabets revisorer, navnlig for forsømmelse af de forpligtelser som påhviler dem som revisorer, må navnlig reglerne i forslaget kapitel 9 om revision lægges til grund.

Den i *stk. 3* foreslåede regel er en videreførelse af de gældende regler i aktieselskabslovens § 141, stk. 2, og anpartsselskabslovens § 80 b, stk. 2.

Efter denne bestemmelse sammenholdt med § 378 hæfter det valgte revisions-selskab solidarisk med den revisor, til hvem revisionen er overdraget, for den skade, denne har påført det reviderede selskab under udførelse af sit revisorhverv.

Til § 377

Den i § 377 foreslåede regel er en videreførelse af de gældende regler i aktieselskabslovens § 142 og anpartsselskabslovens § 80 c.

Den i *stk. 1* foreslåede regel om kapitalejernes eventuelle erstatningskrav vil formentlig kun ganske undtagelsesvis finde anvendelse, men eksistensen af en sådan regel er velbegrundet, fordi den indeholder en advarsel mod som (med-)jejer af selskabet at handle på en efter almindelige regler ansvarspådragende måde.

En kapitalejer har som sådan ingen pligt til at fremme selskabets interesser. Det er således som udgangspunkt tilladt at konkurrere med selskabet, f.eks. ved undersalg, men kapitalejeren må ikke misbruge de oplysninger, som vedkommende får om, hvad der må betragtes som selskabets forretningshemmeligheder.

En kapitalejer kan f.eks. ifalde erstatningsansvar ved på generalforsamlingen at stemme for godkendelse af et årsregnskab, som den pågældende ved, er urigtigt, eller for en disposition, som den pågældende ved bringer selskabet tab og kapitalejeren selv eller andre kapitalejere en uberettiget fordel.

Reglen i det foreslåede *stk. 1* er en erstatningsregel. Da det tab, som en krænkede kapitalejer har lidt, kan være vanskeligt at dokumentere, og det i øvrigt kan være svært at vurdere skader af denne art, bestemmes det i *stk. 2*, at retten ved siden af erstatningen for det tab, der allerede er lidt, kan pålægge sagsøgte at indløse sagsøgerens kapitalandele til en pris, som fastsættes i dommen under hensyn til selskabets økonomiske stilling og til, hvad der efter omstændighederne i øvrigt findes rimeligt.

Reglen i § 377 suppleres af bestemmelsen i § 230, hvorefter retten i meget grove misbrugstilfælde under særlige betingelser har mulighed for som en sidste udvej at opløse selskabet, jf. nærmere bemærkningerne til § 230.

Den i *stk. 3* foreslåede bestemmelse er ny. I bestemmelsen foreslås det, at retten skal kunne tilpligte en skadevoldende kapitalejer at sælge sine kapitalandele til en pris, som fastsættes under hensyntagen til selskabets økonomiske stilling og til, hvad der efter omstændighederne i øvrigt findes rimeligt. Retten har adgang til at træffe en beslutning herom, hvis en kapitalejer forsætligt eller groft uagtsomt har påført selska-